

БРИГАДНИ ГЕНЕРАЛ ХОЗЕ КОНДЕ ДЕ АРЈОНА, КОМАНДАНТ СЕКТОРА „ИСТОК” МУЛ

ВОЈНИЧКЕ ВЕШТИНЕ СРПСКИХ



Задовољство је бити део ове мисије јер се ситуација на терену из дана у дан поправља, а мир лагано успоставља у овој области. Људи стичу међусобно поверење, гледају у будућност, што пре седам година када сам овде командовао шпанским батаљоном није био случај. Тада су само проналазили начине како да емигрирају у неку другу земљу. Своју перспективу видели су у емиграцији, а данас у едукацији, запослењу, путовању земљом и другим крајевима света, али увек с идејом о повратку у Либан. Када се ми војници, ангажовани у различитим крајевима света, уверимо да је наш труд уроди плодом, и када вас локално становништво прихвата, имате осећај да радите праву ствар, те да ће будућност многих бити боља.

Ако је судити по важности, није погрешно рећи да је срце Сектора „Исток” мултинационалне операције UNIFIL база шпанског контингента „Мигел де Сервантес”, која је име добила по славном шпанском писцу и ратнику, чије су војничке вештине и ратни походи остали у сенци оних много познатијих у које је срљао главни јунак његовог најпознатијег дела – Дон Кихот.

Препознатљиви портрет остарелог ратника у витешком оклопу и његовог верног штитоноше Санча Пансе заузима посебно место и у канцеларији бригадног генерала Хозе Конде де Арјона, команданта Сектора „Исток” мултинационалне операције UNIFIL у Либану.

Говорећи за магазин „Одбрана” о контингенту којим командује, генерал Конде истиче да он има 612 припадника, од чега је највећи број смештен у Сектору „Исток”, а око 20 мировњака живи и ради у Команди UNIFIL-а у Накури.

– Када говоримо о шпанском контингенту у мисији UNIFIL, значајно је поменути и припаднике осталих нација у његовом саставу, наше колеге – српски, бразилски и контингент Ел Салвадора. У скоројјој будућности очекујемо да нам се придруже и мировњаци из Мексика. Укупно, с тим увећањем, шпански контингент бројаће скоро 860 припадника.

Имајући то у виду, како оцењујете досадашњу сарадњу са српским мировњацима?

– Као неко ко командује српским контингентом, морам рећи да сам веома поносан. Првенствено због тога што је лако сарађивати са припадницима Војске Србије, али и зато што имамо много тога заједничког. Не само што потичемо с истог континента, већ имамо и сличан менталитет, културу, али и процедуре, што посебно долази до изражаја у сложеним ситуацијама. То, морам признати, није случај с неким другим нацијама, са којима такође сарађујемо, али због културолошких разлика и другачијих процедура у извршавању војничких дужности заједнички рад одвија се отежано. У нашој команди имате прилику да сретнете много људи из Непала, који су тек стигли у UNIFIL, али са којима морамо да стандардизујемо процедуре. Овде, у мисији, ствари морамо да посматрамо истим очима. А то је веома лако када је реч о српском контингенту.

Који су изазови с којима се свакодневно суочавате?

– Има их много и веома су различити. Један од највећих изазова изван наше базе је доследна примена правила и процедура, односно поштовање Правила о ангажовању у мировној мисији UNIFIL, посебно у случају непредвиђених догађаја у извршавању задатака ван круга касар-

не. Много је фактора који играју различите улоге у истој области. У Либану живе људи који припадају различитим религијама, политичким партијама, а на југу су израелске одбрамбене снаге, које брину о ситуацији дуж „плаве линије”. Морамо, такође, имати у виду да мир није постигнут и да и даље постоји теорија да је рат у току, да мировни споразум никада није ни потписан. Присутан је и проблем у Сирији, који је, на срећу, остао унутар граница те земље, јер су је затворили припадници либанских оружаних снага LAF.

Осим тога, унутар структуре самог UNIFIL-а суочавамо се с изазовима које сам већ поменуо, а односе се на различите менталитете мировњака, јер та мултинационална операција окупља 39 нација. Уз војну, треба имати у виду и цивилну структуру мисије, тако да је координација свих процедура истински изазов.

Последњи, али не мање значајан јесте и време мисије. Неопходно је да свакодневно, током шест месеци, одржавамо стандарде и радну концентрацију, док неки то морају чинити и читаву годину. То је дуг период и тражи максималну посвећеност свих војника и официра. Људи морају да

прикажу лидерске вештине, те себе стално презентују у најбољем светлу цивилном становништву.

Q Према Вашем мишљењу, зашто је за припаднике оружаних снага значајно да учесћују у мултинационалној операцији као што је UNIFIL?

– Задовољство је бити део ове мисије. Зашто то кажем? Зато што се ситуација на терену из дана у дан поправља, а мир лагано успоставља у овој области. Људи стичу међусобно поверење, гледају у будућност, што пре седам година када сам овде командовао шпанским батаљоном није био случај. Тада су само проналазили начине како да емигрирају у неку другу земљу. Своју перспективу видели су у емиграцији, а данас у едукацији, запослењу, путовању земљом, посети родбини у другим крајевима света, али увек с идејом о повратку у Либан. Када се ми војници, ангажовани у различитим крајевима света, уверимо да је наш труд уродио плодом, и када вас локално становништво добро прихвата, имате осећај да радите праву и добру ствар, те да ће будућност многих бити боља. А мир на Блиском истоку значајан је за читав свет. ■

Биљана МИЉИЋ

Командант Сектора „Исток” генерал Арјона и командант националног контингента Војске Србије мајор Владан Парезановић

